

## „ՀՅՄԻԱԾԻՆ“ ԱՄՍԱԳՐԻ ՀԱՐԳԵԼԻ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹՅԱՆ

Ամսագրիդ 1948 թ. Հունվար—փետրվար համարում՝ Գ. Հարությունյանի «Կոմիտասի կենսագրությանը վերաբերող նյութեր» վերապահը կրող Հոդվածում (էջ 53) պատմական մի կոռպիտ սխալ է մտած, որն անհրաժեշտ է համարում ուղղել:

Այդ հոդվածում (էջ 53), ի միջի այլոց, կարում ենք. «Ավագ սարկավագ Սողոմոն Սողոմոնյանը 1893 թ. ավարտում է Ճեմարանի լսարանական դասընթացը և նույն թվի հոկտ.-ի 5-ին էլ նշանակվում է երաժշտության դասառություն իր իսկ ավարտած ճեմարանում. Այս մասին ձեռքի տակ ունենք Ճեմարանի տեսուչ Կարապետ Կոստանյանի երկտող հրաժարագիր՝ կարողիկոսին հասցեագրված» (մենք ենք լուղթել. Ա. Տ.—Պ.): Մի քանի տող ցած բերված է այդ հրաժարագիրը. ահա՝ այն.

«Ճամաճայն պատուիրանի Սրբության Զերոյ, զպարոն Կարա-Մուկրզա արձակեցի ի պաշտօնէ ուսուցչութեան երգեցողութեան և զՍողոմոն սարկասագ կարգեալ ի նոյն պաշտօն, դամ մատուցանել գհրաժարական իմ ի պաշտօնէ տեսչի Ճեմարանի և ամենախոնարհարար խնդրել զտնօրինութիւն Վեհափառութեան Զերոյ» (էջ 54):

Որ Կոմիտասը 1893 թ. ավարտել է Ճեմարանի լսարանական դասընթացը և նույն թվի հոկտեմբերի 5-ին էլ երաժշտության դասառու կարգել նույն Ճեմարանում՝ այդ Միանգամայն ինչշտ է, բայց որ այդ թվին (1893) ո՞չ Կոստանյանը կարող էր Կարա-Մուկրզային արձակած լինել իր պաշտօնից ու նույն պաշտօնին Սողոմոն սարկավագին կարգած և ո՞չ էլ Կաթողիկոսին նման հրաժարագիր ներկայացրած՝ այդ նոյնին ինչշտ է ու հաստատ: Ահա թե ինչո՞ւ

Կարապետ Կոստանյանը 1892/93 և 1893/94 ուսման տարիներում տեսուչ էր Թիֆլիսի Ներսիսյան դպրոցում (երբ ես էլ աշակերտ էի նույն դպրոցում), իսկ այդ միւնույն թվականներին Ճեմարանի տե-

սուչն էր Արիստակես եպիսկոպոս Սեղրակյանը, որն և Ճեմարանի երաժշտության դասերի համար ուսուցիչ էր հրավիրել Հայտնի երաժշտագետ Կարա-Մուկրզային: Նորոնարի կաթողիկոս երիմյանը պատվիրում է Ճեմարանի տեսուչ Սեղրակյան եպիսկոպոսին արձակել կաթողիկոս Կարապետ Սողոմոնին թվակապին: Տեսուչ Սեղրակյանն անհապաղ կատարում է կաթողիկոսի կարգագրությունը, բայց և միաժամանակ ու անմիջապես իր այդ հայտնի հրաժարականը ներկայացնում, որ, իսկապես, պարզ հրաժարական չէ, այլ ուղղակի մի խիստ ու լակոնիկ բողոք կաթողիկոսի դեմ, Կարա-Մուկրզային արձակել տալու կարգադրույթան կապահցությամբ: Սեղրակյան եպիսկոպոսի այդ բողոք-հրաժարականի մասին երկար ժամանակ ամբողջ էջմիածինն էր խոսում:

Կ. Կոստանյանը Ճեմարանի տեսուչ է հրավիրվում 1894 թվի սեպտեմբերից, որ իր աշակերտ Կոմիտասի երաժշտական տաղանդը ճանաշող ու զնահատող անձերից առաջիններից մեկը հանդիսանալով, իր տեսչության ամբողջ ժամանակաշրջաններում (1894—1899 և 1902—1905 թ. թ.), ամեն կերպ նպաստում է նրա հետագա առաջադիմությանն ու տաղանդի զարգացմանը: 1895—1901 լինելով Ճեմարանի աշակերտ (և այնուհետև որպես պաշտօնյա 1901—1903 թ. թ.) կենդանի վկա ենք մեր ասածներին: Իսկ ըստ հոդվածագիր Գ. Հարությունյանի, բողոքավորի դերում Կ. Կոստանյանն է հանդես գալիս և այն տպագրությունն ստացված, թե նա դեմ է եղել Ճեմարանի երաժշտության դասերը Կոմիտասին տալում, որ ճիշտ չէ:

Պրոֆ. Ավետիք Տեր-Պողոսյան

12. մարտի, 1950 թ.  
Երևան

